

ROMOFOBIJA

1° mano
teisės
2 megalus būsena paralelės

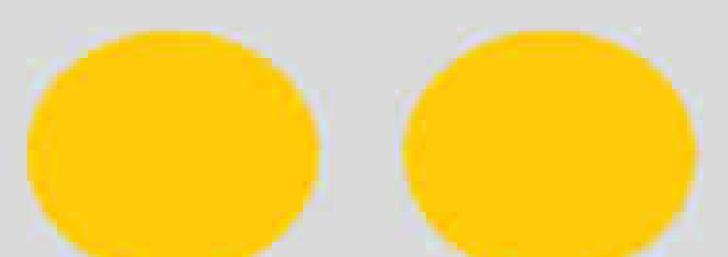
evz STIFTUNG
ERINNERUNG
VERANTWORTUNG
ZUKUNFT

ROMAS NE DŽINAS

Romofobija Lietuvoje:

Priežastys ir pasekmės

ROMAS NE DŽINAS

Romai yra viena nuostabiausių, nesuprastų ir mitologizuotų pasaulio tautų. Egzistuoja daugybė mitų apie gudrias ir paslaptinges čigones būréjas ir čigonų taborus.

Šiaip ar taip, net palikus nuošaly visus tuos mitus, romai lieka viena įdomiausių etninių grupių pasaulio istorijoje.

Romai niekada neturėjo savo valstybės, bet išlaikė savo kalbą, tradicijas ir kultūrą.

Jie kitokie. Bet kitoks – nereiškia svetimas.

Iš Indijos į Europą

ROMŲ tévynė yra šiaurės vakarų Indija, iš kurios jie iškeliaavo maždaug prieš 1000 metų.

Taip pat neaišku, dėl ko jie pradėjo migruoti.

Žinoma, kad VIII–X a. ROMAI keliais etapais paliko Indijos pusiasalį.
Kelias į Europą éjo per Persiją iki Arménijos ir Mažosios Azijos.

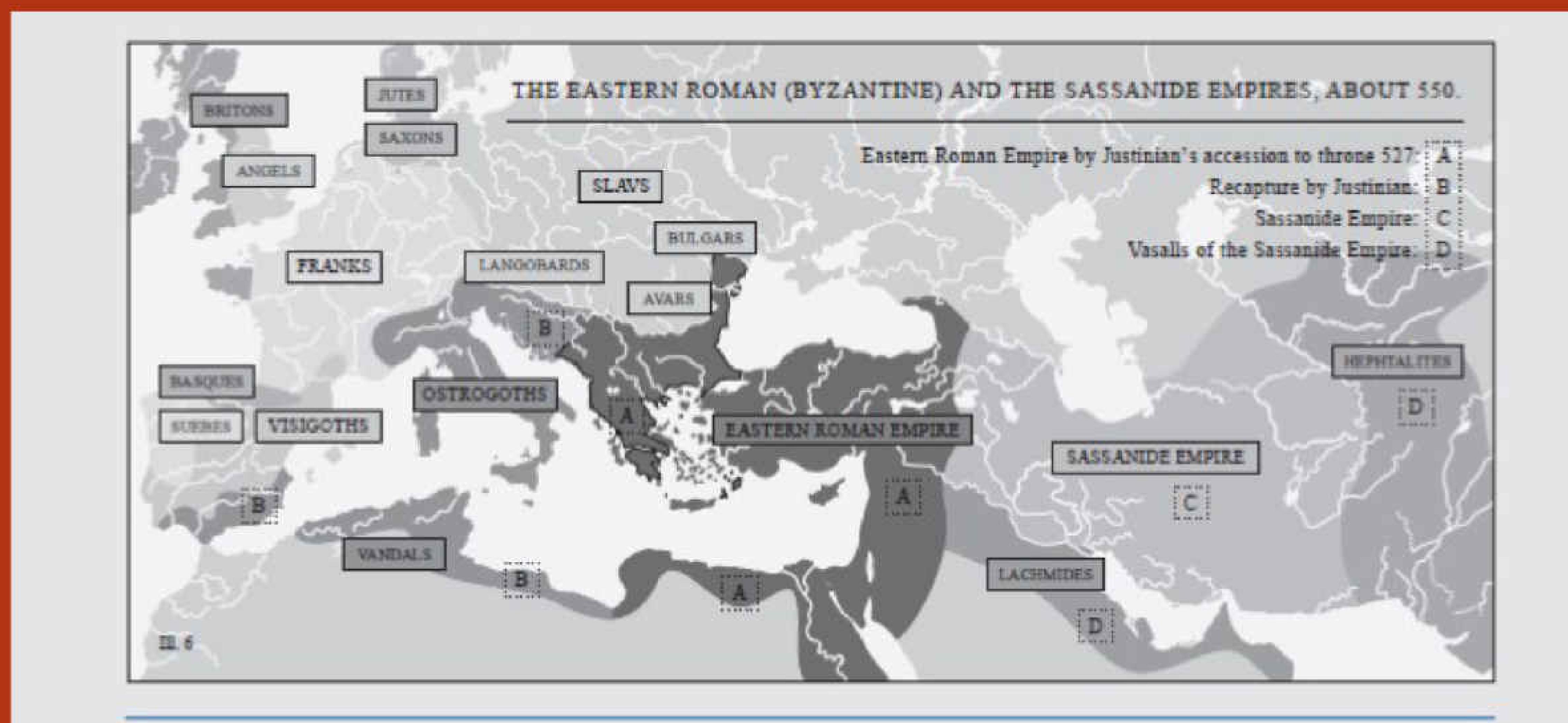

Iš Indijos į Europą

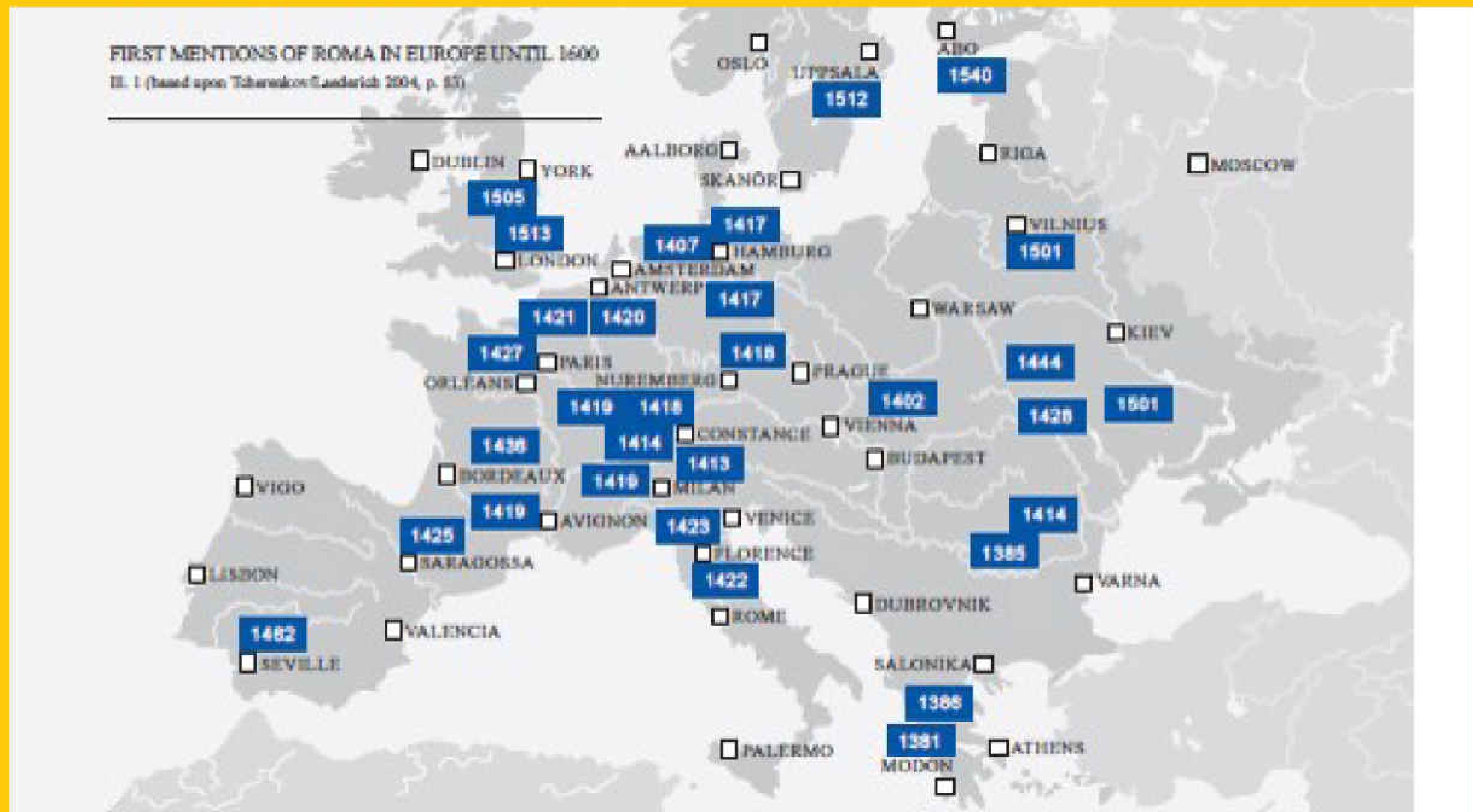
XI a. iš Mažosios Azijos dalis romų patraukė per Balkanų pusiasalį (XIII–XIV a.) į Vidurio Europą (XV a.), kiti per Siriją, Šiaurės Afriką pasiekė Iberijos pusiasalį ir toliau nuėjo į rytų Europą.

1417 metais čigonų grupė pasirodė Laboje (Vokietija), Mišnioje ir Saksonijoje, o 1422 m. Bolonijoje (Italija). 1427 m. 120 romų grupė pasiekė Paryžių.

Abi grupės, žinoma, susitiko Prancūzijoje.

Pirmi paminejimai apie Romus Europoje

TAUTOS PAVADINIMO KILMĖ

Daugelyje Europos valstybių ir kalbu ši tauta
vadinama panašiai:

Cygan – Rusijoje, Bulgarijoje;

Czigany – Vengrijoje;

Gitanes – Prancūzijoje;

Zigeuner – Vokietijoje;

Zingaro – Italijoje;

Ciganos – Portugalijoje;

Gitanos – Ispanijoje;

Gypsies – Anglijoje.

„NELIEČIAMI”

Manoma, kad toks jų vardas viduramžiais yra kilęs Graikijoje.

Čia veikė iš Mažosios Azijos kilusi krikščionška sekta,
kuri užsiémė pranašystėmis, magija ir kuri buvo vadinama **atsinganos**
– neliečiami, neliestini.

Kai viduramžiais į Europą atvyko iki tol nematyti svetimšaliai,
irgi užsiimantys būrimais, jiems prigijo
atsinganos pavadinimas.

ATSINGOS

„EGIPTIEČIAI”

Kitas pavadinimas apibūdina romus kaip egiptiečius, faraonus.

Tuo metu dalis Artimujų Rytų buvo vadinama Mažuoju Egiptu.

Naujieji atsikėlėliai į Europą atvyko kaip tik iš tos pusės.

Beje, tokia nuostata 1940 m. užfiksuota Vilniaus r. Kriauciūnų kaime:

“...čigonai yra tie egiptiečiai (faraonai), kurie kartu su žydais (izraelitais) perėjo per Raudonąjį jūrą, kai Mozė ją laikinai pavertė sausuma.

Faraonai galvojo, kaip čia bus, kai jiems reikės dirbti, ir jau norėjo grįžti.

Tie faraonai, kurie perėjo, dabar klajoja. Tai iš tų faraonų kilo čigonai, iš tų, kurie suspėjo pereiti.”

1940 m.

Čigonų atvykimas

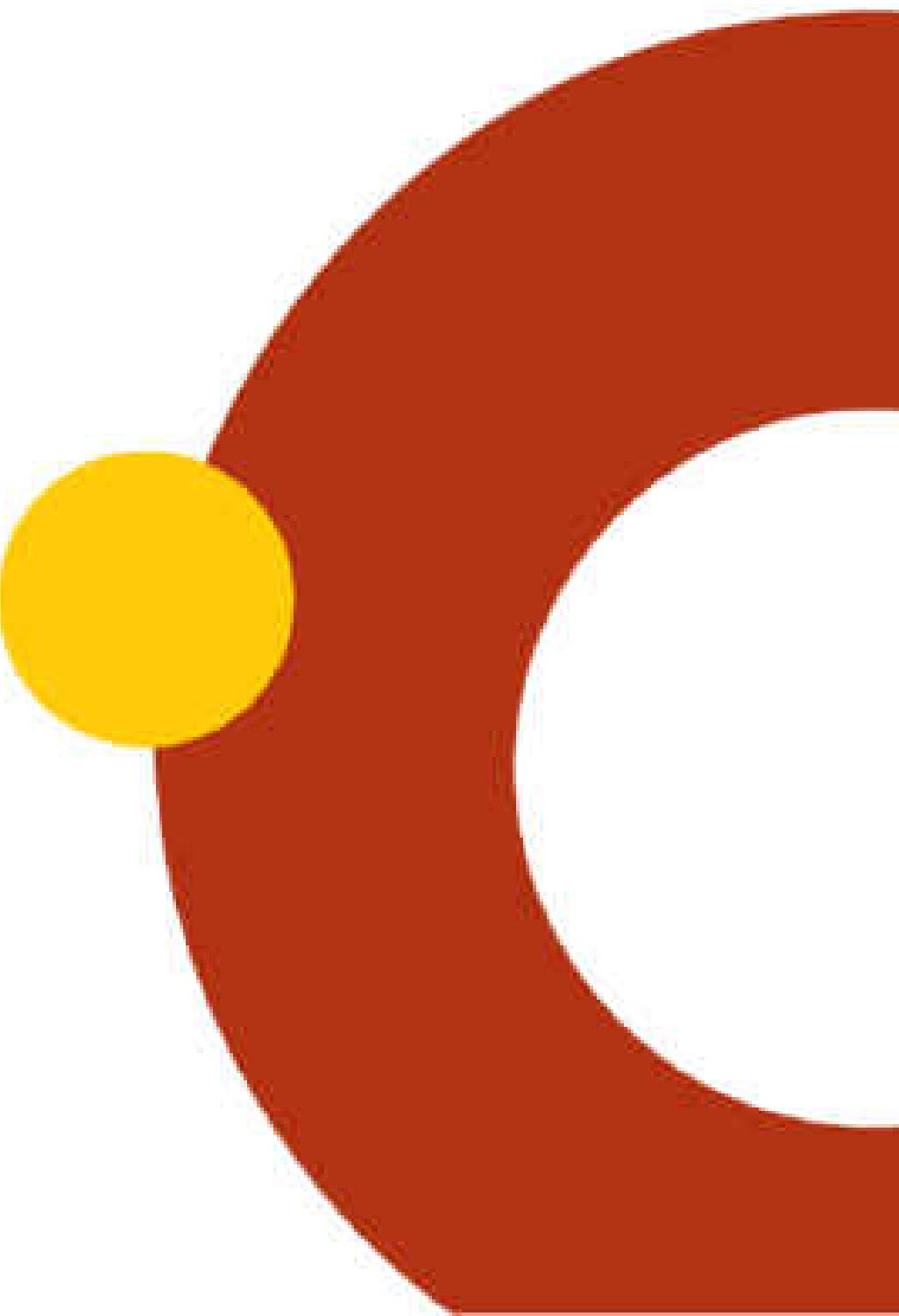

Politikos romų atžvilgiu istorija Europoje

(pagal J.-P. Liegois ir N. Gheorghe)

Trijų rūšių neigimo praktika:

- **Atskyrimas (exclusion)**
- **Įkalinimas (containment)**
- **Asimiliacija**

„ĮSIBROVĖLIAI”

1506–1785 m. Italija – 147 aktai prieš čigonus

1504 m. Prancūzija – karalius Liudvikas XII uždraudė

romams gyventi jo šalyje,

1510 m. – įvedė mirties bausmę, vėliau – uždraudė

rinktis drauge daugiau nei 3 žmonės.

Nuo 1496, Vokietija – čigonai periodiškai skelbiami

Kristaus išdavikais, Turkijos šnipais, plėšikais,

vaikų grobikais. Už tokius tariamus nusikaltimus

jie buvo išvaryti iš Vokietijos, baudžiami mirtimi.

1506–1785 m.

„NUSIKALTĖLIAI”

1721 m. Vokietija – imperatorius Karolis VI įsakė išnaikinti čigonus vyrus, o moterims ir vaikams nukirsti vieną ausį.

1725 m. Prūsija – Frydrichas I pasmerkė mirčiai kievienu abiejų lyčių čigoną, vyresnį negu 18 m., sugautą Prūsijos teritorijoje.

XVII–XVII a. (pradžia), Nyderlandai, Šveicarija, Venecija – čigonų gaudynės–medžioklės. Medžioklėje dalyvavo reguliari karuomenė, kavalerija, šiaip mėgėjai. I gaudynes kvietė bažnyčių varpai.

1692 m. Venecija – teismas suteikė amnestiją tiems galerose kalinamiems nusikaltėliams, kurie savanoriškai sutiks dalyvauti romų gaudynėse.

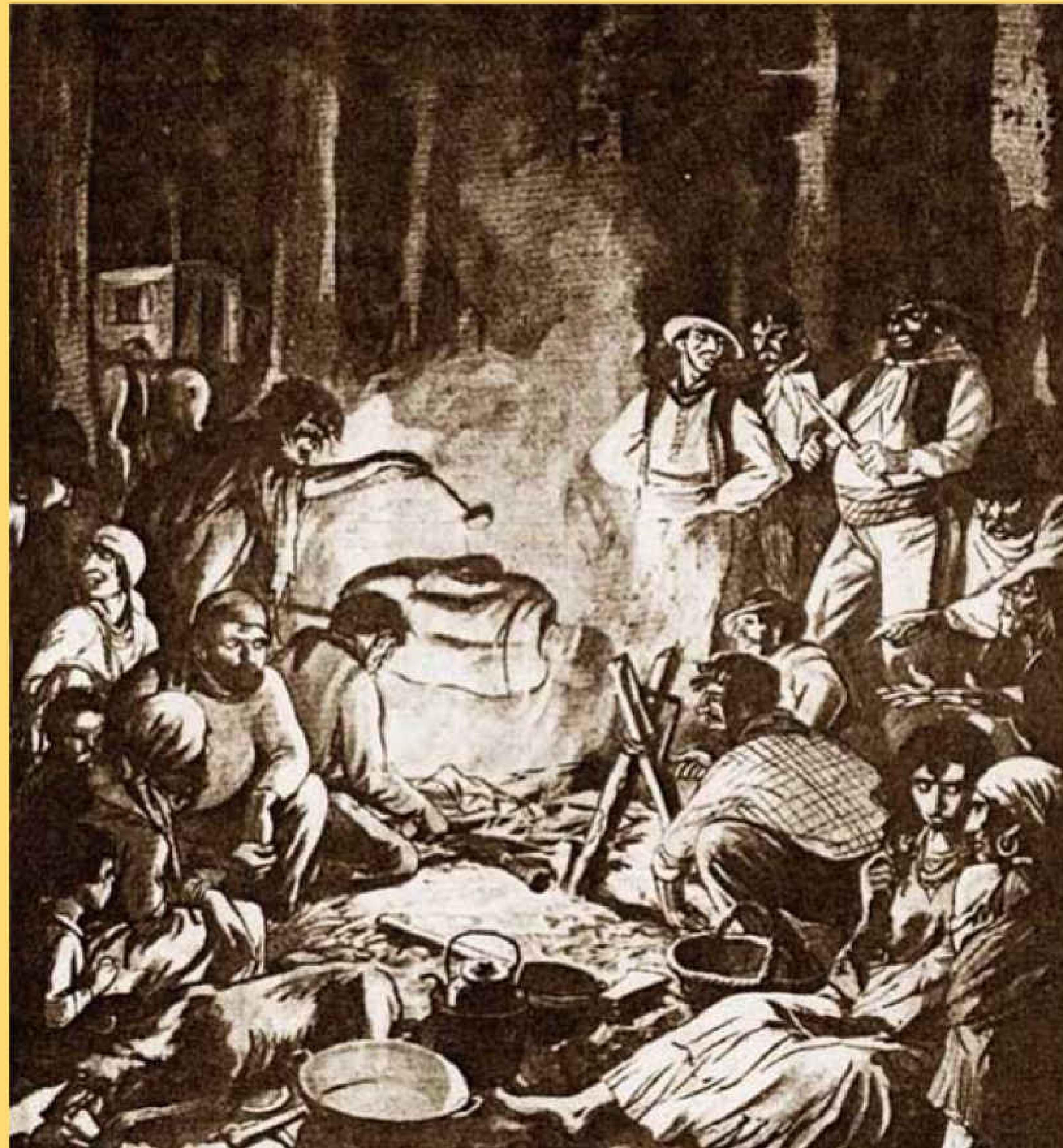
XVI a.–XIX a. (pirma pusė), Moldova, Vološčižna ir Transilvanija – romai buvo laikomi belaisviais ir pardavinėjami po vieną ar šeimomis.

„NUSIKALTĖLIAI“

Romų-vergų kaimas

ROMŲ ĮVAIZDŽIO FORMAVIMAS

Illiustracija iš Anglijos laikraščio, XIX a. pabaiga

EKSTERMINACIJA XX amžiuje

ROMŲ HOLOKAUSTAS (Porajmos, Samudaripen) II Pasaulinio karo metu

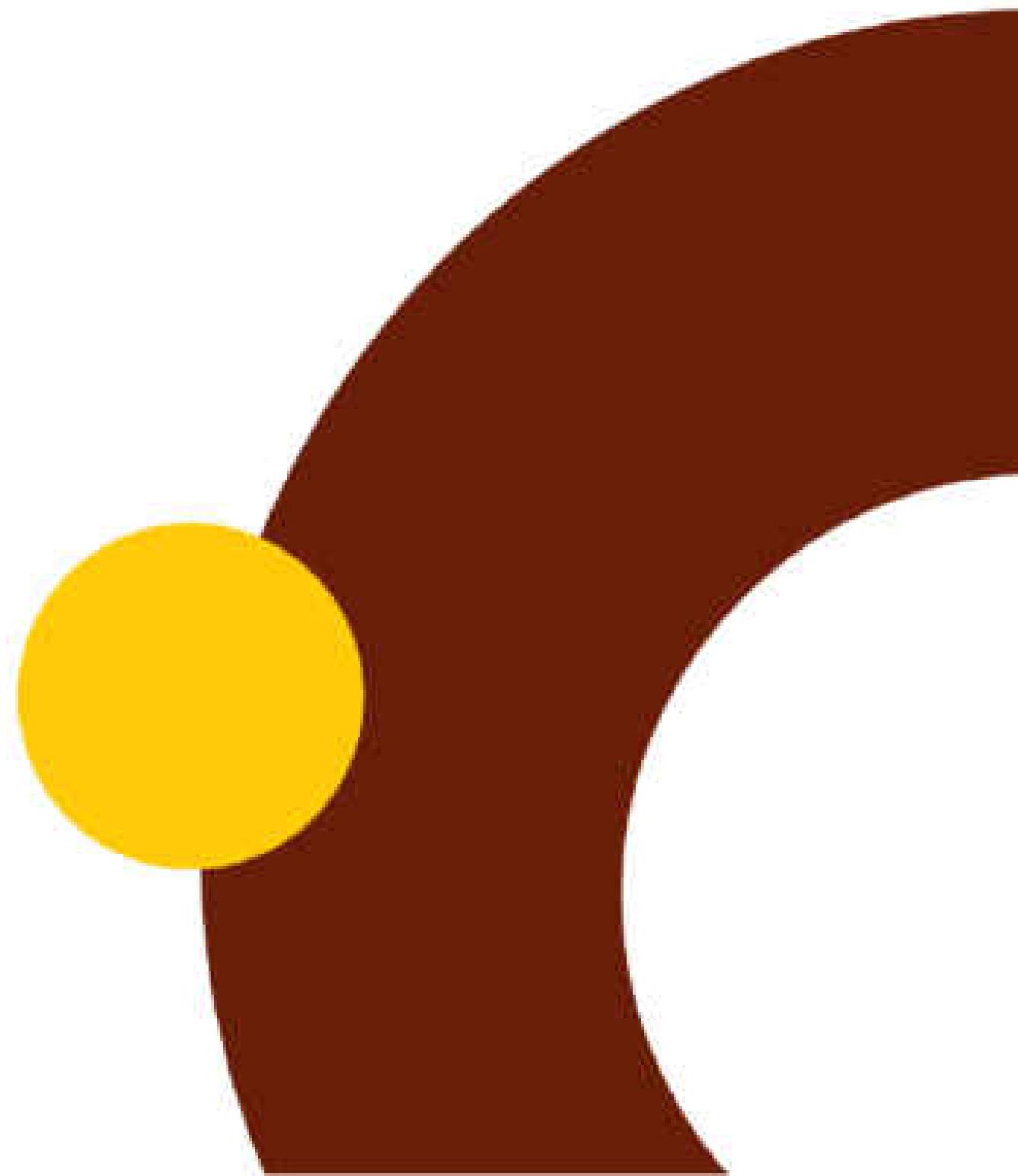
ROMŲ MOTERŲ STERILIZACIJA Švedijoje, Čekijoje, Slovakijoje

DARBO STOVYKLOS IR ŠEIMŲ IŠSKYRIMAS Norvegijoje

KOLEKTYVINĖS KALTĖS TAIKYMAS Prancūzijoje

DĖL ŠIUŲ PREŽASČIŲ:

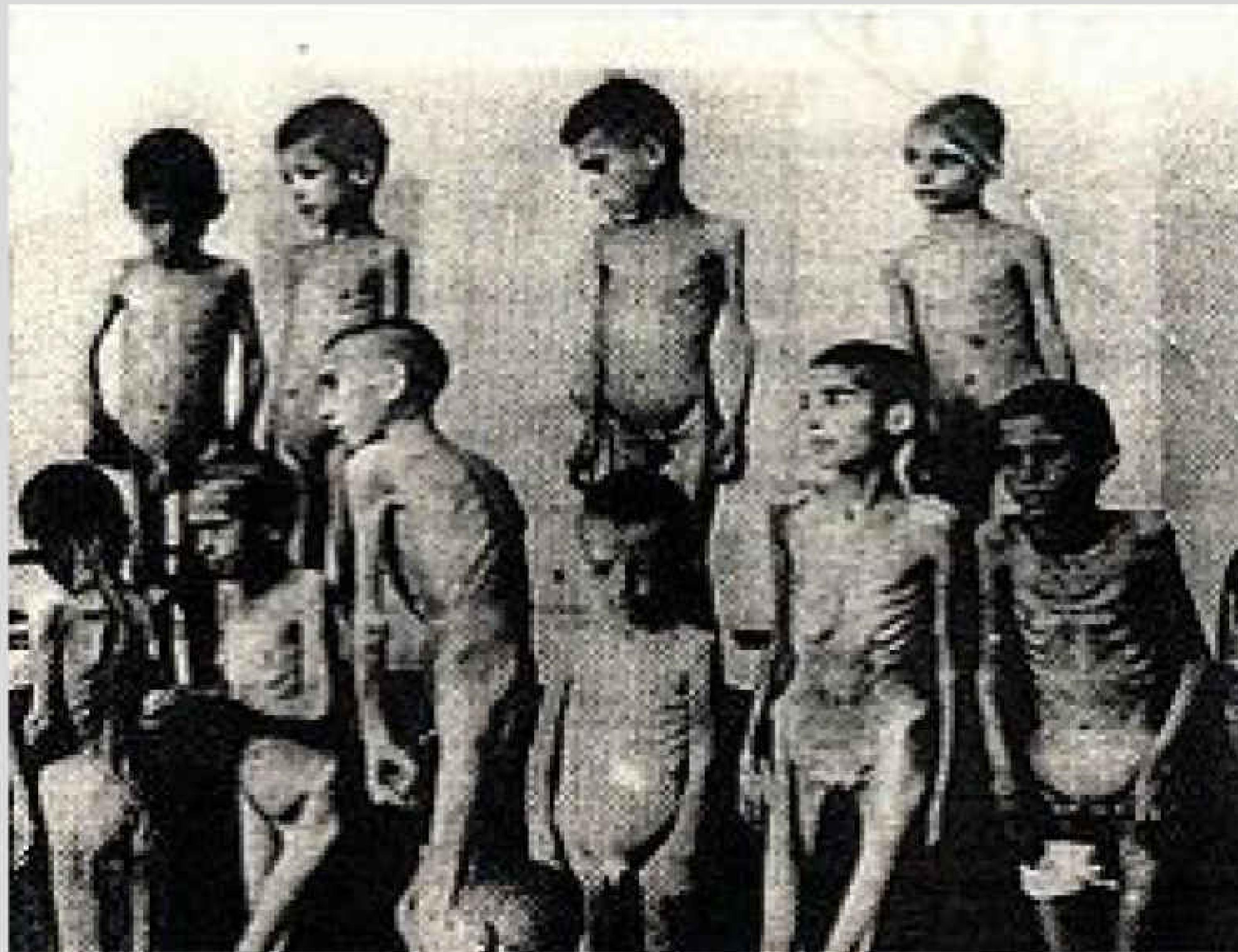
SEGREGACIJA, DISKRIMINACIJA, ASIMILIACIJA

ROMŲ HOLOKAUSTAS

Pagal nacių rasės grynumo teoriją, romai buvo persekiojami – 1398 jiems nustatyta namų areštas, atskirtos mišrios šeimos.

Prasidėjus II Pasauliniam karui, romai perkelti į koncentracijos stovyklas, kuriuose, kaip ir žydams, jiems buvo lemta patirti genocidą.

ROMŲ HOLOKAUSTAS

Prarastų žmonių apskaičiavimai pagal šalis
(Duomenys iš The Columbia Guide to the Holocaust)

Šalis	Prieškario romų gyventojų skaičius	Mažiausia žuvo	Daugiausia žuvo
Austrija	11.200	6.800	8.250
Belgija	600	350	500
Čekija (Bohemijos ir Moravijos protektoratai)	13.000	5.000	6.500
Estija	1.000	500	1.000
Prancūzija	40.000	15.150	15.150
Vokietija	20.000	15.000	15.000
Graikija	?	50	50
Vengrija	100.000	1.000	28.000
Italija	25.000	1.000	1.000
Latvija	5.000	1.500	2.500
Lietuva	1.000	500	1.000
Liuksemburgas	200	100	200
Nederlandai	500	215	500
Lenkija	50.000	8.000	35.000
Rumunija	300.000	19.000	36.000
Slovakija	80.000	400	10.000
Tarybų Sajunga (1939 m. teritorija)	200.000	30.000	35.000
Jugoslavija	100.000	26.000	90.000
Viso		130.565	285.650

ROMAI LIETUVOJE:

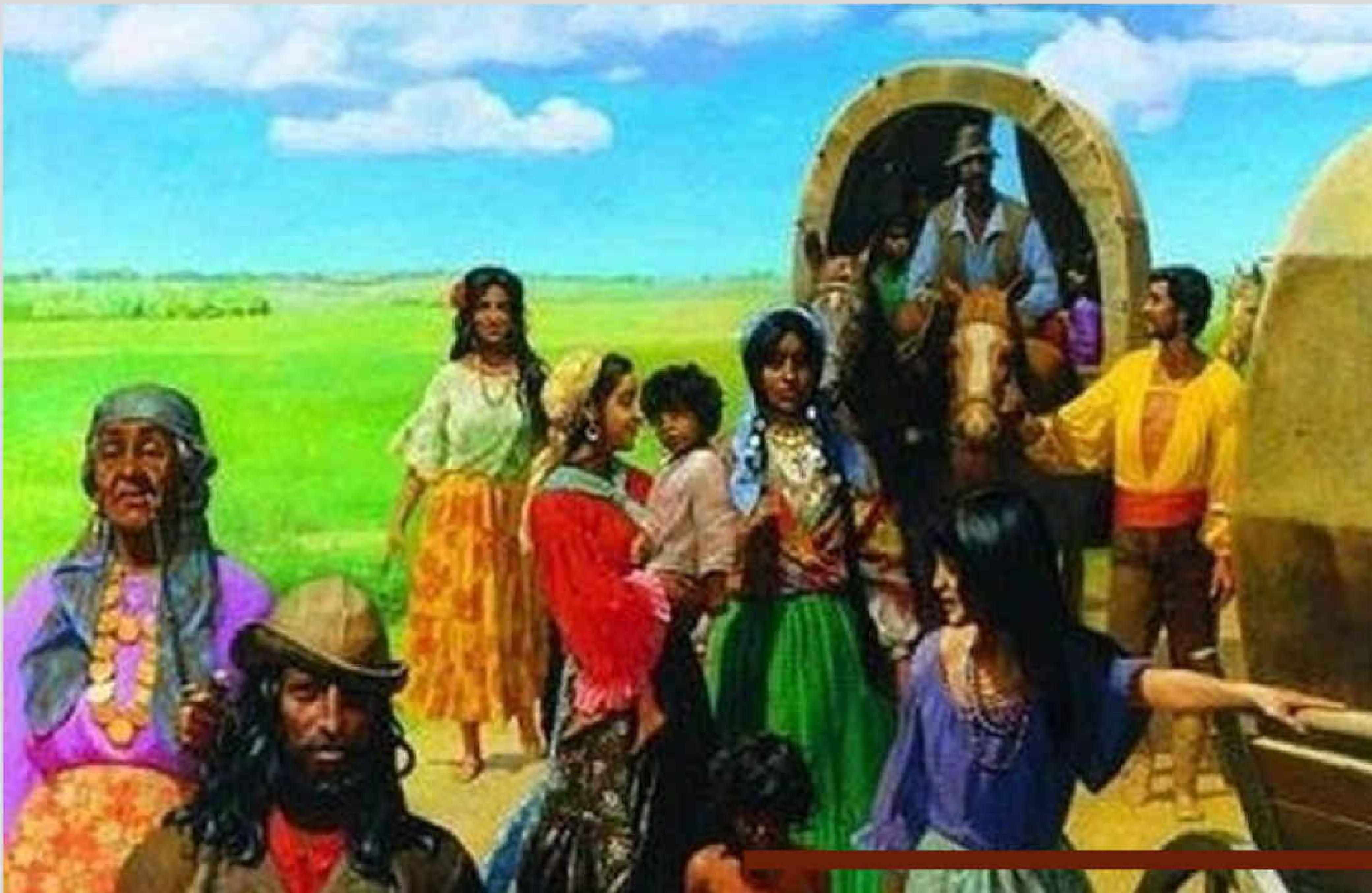
Atvykimas

Manoma, kad į Lietuvą čigonai atkeliaavo iš Lenkijos per Gudiją apie XV a.

Pirmaoji vieta, kur, pasak istorikus, sustojo čigonų taboras – yra Šalčininkų rajonas, netoli Eišiškių.

XV a.

Arkliai, bričkos, sijonai...

ROMAI LIETUVOJE:

Privilegijos

Politika romų atžvilgiu Lietuvos

Didžiojoje Kunigaikštystėje: 1501 m. gegužės 25 d.

Lietuvos didysis kunigaikštis Aleksandras patvirtino čigonų privilegijas – laisvę ir teisę kilnotis bei savivaldą su išsirinktu vyresniuoju vaitu Vasilijumi.

Tos privilegijos buvo stengtasi laikytis.

Tiesa, čigonai privalėjo laikytis nustatyti pareigų.

čigonų vyresniųjų institucija

xvi–xviii amžiuje šioje Europos dalyje (ir Vengrijoje) egzistuoja unikalus reiškinys – čigonų vyresniųjų institucija. Lenkijos–Lietuvos valstybėje juos skirdavo karalius ir Lietuvos didysis kunigaikštis.

čigonų vyresnieji buvo savotiški valdžios ir bendruomenės tarpininkai.

L. Mrozas yra nustatęs 17 čigonų vyresniųjų, kurie valdė xvii–xvii amžiuje.

Lenkijoje čigonų tarpe buvo renkamas karalius.

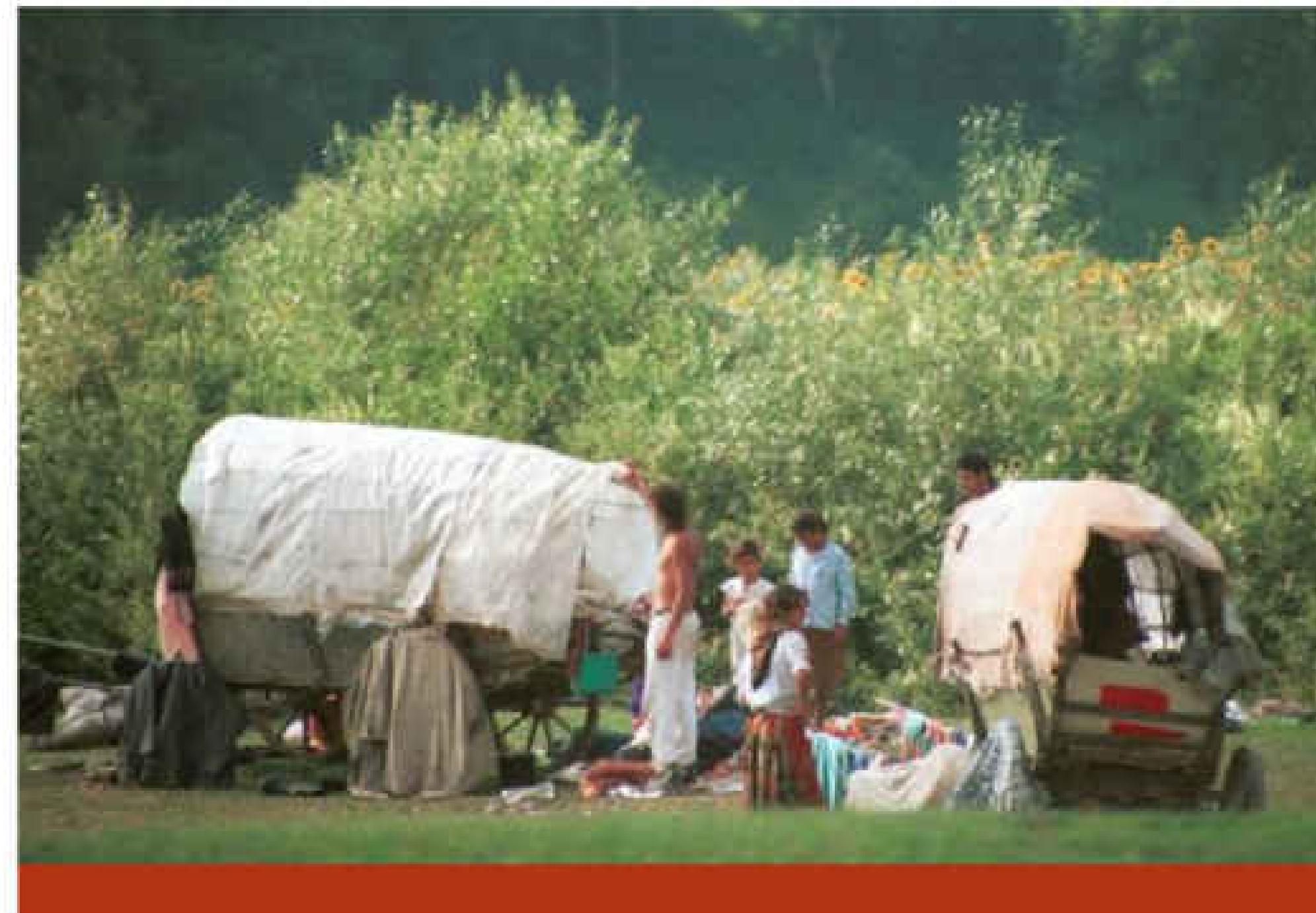
ROMAI LIETUVOJE: XIX – XX a. pradžia

Lietuvą okupavus carinei Rusijai, dauguma čigonų išvyko.

Manoma, kad čia jų liko apie 1500.

Čigonų užsiėmimai:

- **Žemdirbystė,**
- **Amatai, ypač kalvystė,**
- **Arklių prekyba,**
- **Moterys – būrimas, elgetavimas.**

**XIX a. septintame dešimtmetyje į Lietuvą atvyko
čigonų iš Rumunijos ir Vengrijos.**

**XX a. ketvirtame dešimtmetyje pastebėtas čigonų
polinkis į sėslumą: Kaune, Panevėžyje, Alytuje ir kitur
jie pirko ir statėsi namus, vaikai lankė mokyklas.**

Visi čigonai turėjo Lietuvos pilietybę, pasą.

Romų Genocidas Lietuvoje

**Tikslus nužudytųjų skaičius neaiškus.
Manoma, kad nužudyta apie 500 romų.**

**Manoma, kad žuvo kas trečias romas,
apie tūkstantį deportuota** (V. Toleikis)

**Daug romų gyvenimus prarado Pravieniškių darbo lageryje.
Dalis nužudyta Paneriuose.**

ROMAI LIETUVOJE:

Socialistinė sistema

Sovietmečiu čigonai dirbo vairuotojais, šaltkalviais, statybininkais; moterys – siuvėjomis, bet dažniausia likdavo namų šeimininkėmis.

1956 m. TSRS Aukščiausioji Taryba priėmė įsaką, draudžiantį klajoti. Visi čigonai privalėjo registruotis ir įsidarbinti, leisti vaikus į mokyklas. Tuo metu dauguma čigonų buvo aprūpinti gyvenamuoju plotu.

Nemažą įtaka Lietuvos čigonų bendrijai turėjo oficialioji masinė kultūros politika.

Visa tai lėmė, kad bent jau oficialus čigono įvaizdis buvo teigiamas.

ROMAI LIETUVOJE: Nepriklausomybės laikotarpis

**Romai pasijuto nepriklausomi nuo sistemas,
nuo valstybės. Valstybė turėjo kitus uždavinius
ir prioritetus.**

**Paskutinis XX a. dešimtmetis – romų
savarankiško apsisprendimo periodas: gyvenu kaip noriu**

Rezultatai:
Neigiami stereotipai,
Atskirtis,
Diskriminacija iš visuomenės pusės,
asocializacija – iš romų pusės.

(GYVENU KAIP NORIU)

PRIEŽASTYS IR PASEKYMĖS

PRIEŽASTYS:

Trijų rūšių neigimo praktika:

Atskyrimas (exclusion),

Įkalinimas (containment),

Asimiliacija.

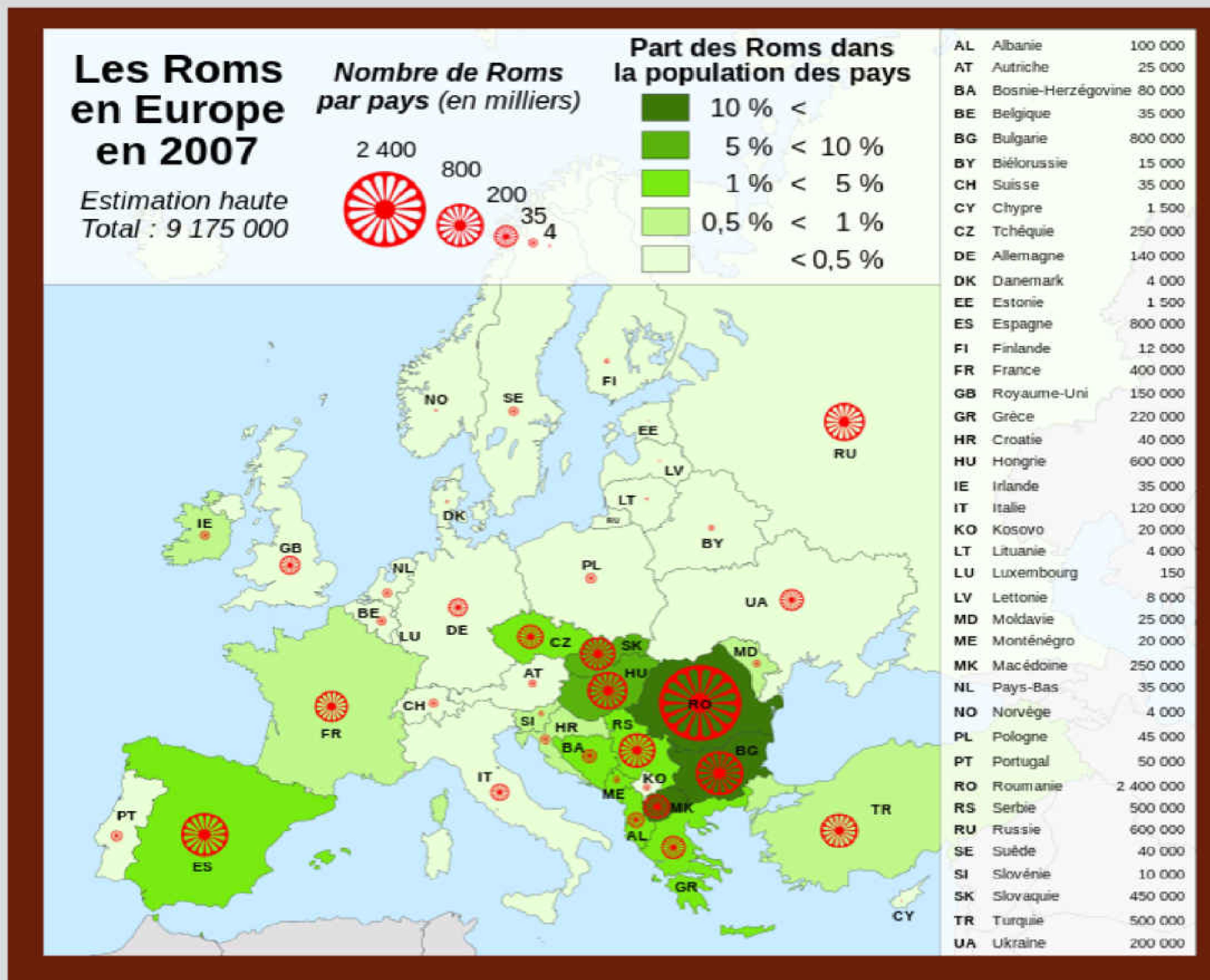
PASEKYMĖS:

Segregacija

Diskriminacija

ROMAFOBIJA

ROMAI EUROPOJE (gyventojų skaičius)

ROMŲ SIMBOLIAI

Romų vėliava vaizduoja raudoną 16 stipinų ratą mėlyname ir žaliame fone. 16 stipinų ratas, kaip išaiškėjo, Indijoje vadinamas chakra. Jis atvaizduotas vėliavoje kaip priminimas apie romų indišką kilmę ir ilgą kelią iš Indijos į Europą. Mėlyna ir žalia spalvos simbolizuojančios dangų ir žolę, asocijuojamus su romų klajoklių praeitimi.

Pirmas pasaulinis romų kongresas, inicijuotas organizacijos Romani Sąjunga, prasidėjo 1971 m. balandžio 8 dieną Londone. Jis patvirtino vėliavą, himną Tarptautinės romų dienos datą. Buvo nutarta, kad tą dieną kasmet bus pagerbti visi romai – Holokausto aukos. Romų himnu tapo populiariri daina „Dželem, dželem“ („Aš klajojau, aš klajojau“), sukurtą serbo Žarko Jovanovič.

KULTŪRA

**Romai puoselėja savo kalbą ir kultūrą;
Dauguma žino gimtają kalbą;
Romų muzika, šokis, daina – jų vertybės;
Romų folkloras – pasaulinės kultūros dalis,
jų "vizitinė kortelė"**

